Κείμενο

Μια χώρα έχει συνήθως μία γλώσσα την οποία μιλούν οι περισσότεροι κάτοικοί της, για παράδειγμα, δανικά στη Δανία, γαλλικά στη Γαλλία και ούτω καθεξής. Αλλά πολλοί απ' αυτούς τους ανθρώπους έχουν μάθει κι άλλες γλώσσες. Πολλοί κάτοικοι είναι μετανάστες και μιλούν τη γλώσσα της χώρας στην οποία γεννήθηκαν και μεγάλωσαν. Σε όλες τις χώρες μιλιούνται πολλές γλώσσες. Ορισμένες περιπτώσεις, μάλιστα, είναι εκπληκτικές. Για παράδειγμα, στις ΗΠΑ μιλιούνται εκατοντάδες γλώσσες. []

Αλλά γιατί οι άνθρωποι διατηρούν τις γλώσσες τους κατ' αυτόν τον τρόπο; Γιατί δεν παρατούν οι μετανάστες την παλιά γλώσσα τους και δεν μαθαίνουν μία νέα, όταν πάνε σε μια καινούργια χώρα για να εγκατασταθούν; Βέβαια, πολλοί το κάνουν []. Αλλά υπάρχουν επίσης πολλοί που καταβάλλουν σημαντικές προσπάθειες για να διατηρήσουν την πρώτη τους γλώσσα ζωντανή: τη μιλούν όποτε μπορούν, ιδρύουν τοπικές κοινότητες, όπου αυτό συνηθίζεται, και τη μαθαίνουν στα παιδιά τους. Συχνά και το κράτος υποδοχής επίσης καταβάλλει κάθε προσπάθεια να ενθαρρύνει την πολυγλωσσία, παρέχοντας υπηρεσίες σε όσες γλώσσες είναι δυνατόν.

Φανταστείτε τώρα ότι μετακομίζετε εσείς σε μια άλλη χώρα. Θα θέλατε να ξεχάσετε τη μητρική σας γλώσσα; Προφανώς όχι. Θα είχατε ακόμη φίλους και συγγενείς στη χώρα σας με τους οποίους θα θέλατε να μιλάτε ή να επικοινωνείτε. Αλλά, ακόμη κι αν δεν ίσχυε αυτό, θα είχατε στο μυαλό σας όλη τη γνώση και τις αναμνήσεις του πολιτισμού της, τα βιβλία που διαβάσατε, τα τραγούδια που μάθατε, το λαϊκό ιδίωμα με το οποίο είστε εξοικειωμένοι. Η μητρική σας γλώσσα αποτελεί μέρος της ταυτότητάς σας, είναι μια αίσθηση του ποιος είστε. Και αποτελεί μέρος της ταυτότητας αυτών που γνωρίζετε καλύτερα απ' όλους, δηλαδή των ανθρώπων με τους οποίους μεγαλώσατε.

(Απόσπασμα από David Crystal, Ένα Μικρό Βιβλίο για τη Γλώσσα, μετάφραση Γρηγόρης Κονδύλης, Πατάκης, Αθήνα2010, σ. 121-123.)

Δραστηριότητα

Στο μάθημα της Γλώσσας διαβάσατε το παραπάνω απόσπασμα. Με ένα φίλο σου, που έχει διαφορετική μητρική γλώσσα από σένα, συζητάτε στο διάλειμμα για τα προβλήματα και τις δυσκολίες που συναντά στην προσπάθειά του να μην ξεχάσει τη μητρική του γλώσσα και προσπαθείς με επιχειρήματα να τον ενθαρρύνεις. Να γράψεις το διάλογο ανάμεσά σας.(250-300 λέξεις)

Κριτήρια αξιολόγησης

Να θυμάσαι ότι το κείμενό σου είναι προφορικός λόγος και μάλιστα διάλογος. Τα κατάλληλα σημεία στίξης θα σε βοηθήσουν να αποδώσεις τα χαρακτηριστικά της προφορικότητας στο κείμενό σου. Προσπάθησε το ύφος σου να είναι οικείο και η γλώσσα καθημερινή. Μπορείς να χρησιμοποιήσεις και στοιχεία της γλώσσας των νέων, προκειμένου το κείμενό σου να χαρακτηρίζεται από αυθεντικότητα, αλλά καλό είναι να αποφύγεις τις υπερβολές. Να θυμάσαι ότι στον προφορικό λόγο αποφεύγουμε τον μακροπερίοδο λόγο. Μπορείς να αξιοποιήσεις στοιχεία του κειμένου στην απάντησή σου. Καλό είναι να εμπλουτίσεις με παραδείγματα τόσο την περιγραφή των προβλημάτων και δυσκολιών όσο και την επιχειρηματολογία σου. Προσπάθησε ο λόγος σου να έχει προτρεπτικό τόνο, *αφού προσπαθείς να ενθαρρύνεις το φίλο σου. Γι΄ αυτό καλό είναι να χρησιμοποιήσεις προτρεπτική υποτακτική, ρητορικές ερωτήσεις, επαναλήψεις.*